

EESTI LAULJATE LIIDU

MUUSIKALEHT

IV AASTAKÄIK

NR. 1 — 1927

Pianist prof. THEODOR LEMBA

Pühitseb 30. skp. oma 25-a. muusikalise tegevuse juubelit.

Neljandat aastat alates.

Käesoleva numbriga alustab Eesti Lauljate Liidu „Muusikaleht“ oma neljandat ilmumisaastat. Alustab ajal, kus meie lauljaskond seisab suure ja tähtsa päeva — 9. üldlaulupeo — ettevalmistustööde ees.

Üldlaulupeod on olnud meie lauljaskonnale alati suurimateks ja pidulikumateks silmapilkudeks nende aatelise ja ennastalgava töö — laulutöö — ajal. Nende vastu on meie lauljaskond valmistunud igakord suure hoole ja andumusega ning hiljem elava vaimustusega mälestanud laulupeol möödasaadetud päivi kui kaunimaid ja elamusrikkamaid silmapilke elus.

Praegu seisab meie lauljaskond jälle sarnaste elamusrikkaste suurpäevade ees, — seisab 9. üldlaulupeo ees, kus terve meie mitmetuhandelise lauljate pere tuleb järjekordselt kokku, et liituda üheks hiiglakoorigks ja ühisel jõul võimsalt kõlama panna eesti laulu. On selge, et ka sellelt laulupeolt, nii kui kõigilt eelmisteltki, ei taha puududa ükski laulukoor ega laulja, vaid et igaüks neist püüab kõik selleks teha, et väärilise lauljaskonna liikmena sellel kaastegev olla.

Suur osa meie laulukooridest ongi juba endid Lauljate Liidu juhatausele üles annud, ja teised teevad seda hiljemalt 15. veebruariks, mil ülesandmiste tähtaeg lõpeb, et juba aegsasti ettevalmistustöödega — laulude õppimisega algust teha.

Viimane üldlaulupidu 1923. a. õnnestus igas suhtes hästi, — seda pidid tunnistama ka need, kes enne laulupidu selle kordaminekus kahtlesid, — õnnestus peamiselt seepärast, et meie lauljaskond võttis oma ülesannet täie tõsidusega ja valmistus selle vastu suure hoole ja armastusega. Õnnestus vaatamata sellele, et meie kooride tegevus oli pea terveks pikaks sõjaajaks varjusurma suikunud, millest seda tuli laulupeoks uuesti ellu kutsuda. Siit peale, ja sellest laulupeost saadud õhutusel ja vaimustusel on meie koorid, vähemalt enamik neist, südilt edasi töötanud ja kahtlemata, ka edenened.

Seepärast on ka kõigiti õigustatud nõue, et järgmine üldlaulupidu peab olema veel parem ja kunstiliselt veel küpsem, kui seda oli eelmine, — et ta peab selgelt väljendama meie laulukultuuri edusamme viie aasta kestel. Sest kus pole edu, seal on tagasimineku, — seisakut elu ei tunnusta.

Tahame meie nüüd, et järgmine üldlaulupidu tõesti seesuguseks kujuneks, siis tuleb meie lauljaskonnal ennast selle vastu tõsise hoolega ja täie teadlikkusega valmistada. See on raske ülesanne, mis nõuab meie lauljaskonnalt suurt jõupingutust ja sitket tööd. Kuid tõsise tahtmise juures on need raskused kõigile ületatavad.

Lauljate Liit on neis raskustes täiesti teadlik ja püüab omalt poolt kõigi võimalikkude abinõudega selleks kaasa aidata, et ükski liige meie mitmetuhandelisest lauljate perest ei tarvitseks neile raskustele alla vanduda. Ka Lauljate Liidu „Muusikaleht“ püüab selgitavate kirjutustega, juhatustega ja nõuannetega sellele omalt poolt jõudumööda kaasa aidata. See on tale seda kergem, mida tihedamini meie lauljaskond koondub oma keskorganisatsiooni — Lauljate Liidu — ümber ja mida enam ta toetab oma häälekandjat — L. L. „Muusikalehte“.

Seepärast — Eesti lauljaskond!

Alganud aasta on ettevalmistusaasta eesti laulu suurpäevale — 9. üldlaulupeole. Alustame seda elustava tööõõmuga ja virgutava töötahtega ning viime ta lõpule kindla tahtega — minna — 9. üldlaulupeole organiseeritud ja hästi ettevalmistatud liikmetena. Siis saab see aasta eesti laulule õnnistusrikkaks aastaks, mis kindlustab 9. üldlaulupeo parima kordamineku. Selleks — head uut aastat!

Theodor Lemba 25-a. muusikategevuse juubeli puhul.

Juhan Aavik.

Theodor Lemba on meie esimene ja ühtlasi parem klaverikunstnik. Kui ta veerandsaja aasta eest, peale Peterburi konservatooriumi hiilgavalt lõpetamist oma muusikalist tegevust Peterburis algas, oli meie kodumaa muusikaelu koguni teistsuguse ilmega kui praegu: ei olnud meil siis veel ooperit, sümfoonia kontserte ega konservatooriumi, vaid meie sooritav helikunst piirdus peamiselt lauluga — eriti koorilauluga. Kui nüüd praegusel ajal meie muusikaelu on võrdlemisi mitmekesisemaks võrsunud, siis, on see peaaesjalikult ikkagi sündinud meie muusikute eestvõttel ja siin on meie juubilaril õige mitmekesised teened. Mis puutub aga eriti klaverimängu kunsti levitamisesse, siis on selles Theodor Lemba, kui esimene Eesti klaverikunstnik, põhjapaneva töö teinud. Ta sagedased esinemised solistina ja saatjana Peterburi eesti seltskonna pidudel kui ka kodumaa linnades, ta laiaulastusline pädagoogiline tegevus — need olid eesti seltskonnale eesti oma rahva võsu poolt otse ilmutuseks ajajärgul, kui kõik sarnast asja ikka ainult võõrastelt olime harjunud vastu võtma.

Eriti sügavad muljed nende ridade kirjutajale on jätnud ta esinemine Tartu muusikapäeva ajal peetud sümfoonia kontserdil (1909. a.).

Prof. Theodor Lemba sündis 10. okt. 1876. a. Tallinnas. Esimese muusikaõpetuse sai ta oma isalt, õppis kolme aasta kestes Tallinnas Heinrich Greiffenhageni ja Karl Verner juures ning astus 16-ne aastasena nooremehena Peterburi konservatooriumi, kus Anton Rubinstein tema haruldaste annete peale oma tähelepanu pööras ja talle kohe stipendiumi muretses. Peab tähendama, et sel ajal akadeemilise muusikahariduse saamine meile eestlastele polnud mitte nii kerge, nagu praegu, vaid tuli võõras linnas, võõrastes oludes suurte raskustega võidelda. Kuna enamasti kõik tulid vaesetest oludest, siis pidid nad kohe otsima omale äraelamise võimalusi mitmesuguse muusikalise tööga (tunnid, kooride juhatamine, klaveril saatmine, orkestrites mängimine jne.). Sarnane seisukord oli ühest küllest kasulik — nimelt andis ta õpilastele juba varakult palju praktilisi kogemusi, nii et nemad konservatooriumi lõpetades mitmekesisemalt ja tusedamalt ettevalmistatud olid, ja edukamalt oma töös teistega võistelda võisid. Sellel oli aga ka oma pahe — sest sarnane õppimisviis pikendas paratamata õpiaega nii mõnegi aasta võrra.

Sarnastes oludes möödus ka Th. Lemba õpiaeg konservatooriumis, elatades iseseisvalt mitte ainult iseennast, vaid võimaldades ka oma õele ja nooremale vennale muusikalise hariduse saamist Peterburi konservatooriumis. Sarnane ohvrimeel on tänuväärt mitte ainult perekondliselt, vaid ka rahvusliselt, sest teadmata on, kas Eesti muusikal oleks siis olnud tuntud lauljannat Ludmilla Hellat-Lemba't ja paremat pianisti ning heliloojat Arthur Lemba't, kui nende vanem vend Theodor mitte poleks aegsasti hoolitsenud nende muusika ande väljaarendamise eest.

Juba õpilasena esines Th. Lemba Peterburis ja teistes linnades iseseisvate klaveriõhtutega, saades hea edu osaliseks nii kunstiliselt, kui aineliselt. Viimane asjaolu võimaldas temale peale konservatooriumi lõpetamist (a. 1901) veel ühe aasta jooksul Viinis omaaegse ilmakuulsuse prof. Leschetizky juures end täiendada ja peale selle terve rea kontserte Berliinis, Leipzigi, Dresdenis, Viinis ja Pariisis anda.

Peale selle kontserteeris ta iseseisvalt paljudes Vene kui ka kodumaa linnades. 1904. aastal mängis ta ühes ilmakeelse viiulikunstniku Jan Kubelik'iga Peterburis, Moskvast, Kiievis, Harkovis ja Smolenskiis. 1905. aastal pakkus temale prof. Leschetizky professori kohta Danzigi konservatooriumis, kuid Th. Lemba ar-

vas paremaks seda austavat kutset mitte vastuvõtta. 1908. aastal asub ta Riiga elama, pühendades end peaaesjalikult pädagogilisele tegevusele Riia muusikakoolis, tehes siit korduvaid kontsertreise kodumaa linnadesse — Tallinna, Tartu, Narva, Pärnu ja Valka. Ühtlasi olid tema esinemised mitmel Eesti laulupeol ja muusikapidustustel kandvamaks kunstiliseks osaks, nagu juba eelpool tähendasime. 1910. aastal võttis ta oma peale Riia muusikakooli juhatamise. Selles asutuses on oma hariduse saanud nii mitmed Läti praegused kuulsused, nagu viiulik. Norit, Brechman-Stengel, Jascha Dvorman, Zukur ja t. Ilmasõja lahtipuhkemisega evakueeriti Riist peaaegu kõik õppeasutused, ühes nendega ka Riia muusikakool. Sel ajal sai Th. Lemba kutse Peterburi konservatooriumilt, kus ta klaveriprofessorina töötas kuni 1922. aastani. Opteerides 1922. a. kodumaale, astus tegevusse Tallinna konservatooriumi, kus ta nüüd juba viiendat aastat töötab suure eduga oma rohkearvulise õpilaste hulga keskel.

Theodor Lemba muusikaline tegevus on praegu oma paremas ajajärgus. Tervitades austatud juubilarit ja 25-aastalise viljarikka töö järele, soovime temale õnne ja jõudu, et see töö veel kaua kestaks Eesti muusikapõllu kultiveerimiseks.

Esimesed sammud suure eesmärgi poole.

9. üldlaulupidu tuleb küll alles 1928. a. suvel, kuid juba nüüd on meie lauljaskond kibedasti ametis, et sellele hästi ettevalmistatult ilmuda. Sisaldab ju laulupeo eeskava tervelt 33 laulu, millest mitmed õige rasked. Et nende selgeksõppimist kõigile laulukooridele, ka nõrgematele, võimalikuks teha, on Eesti Lauljate Liit terve ettevalmistustöö korraldamise ja juhtimise oma kätte võtnud ja tahab seda läbi viia suure kava- ja järjekindlusega, korraldades selle poolelise aasta jooksul, mis veel laulupeoni jäänud, kindla süsteemi järele laulupeo üldjuhtide ja instruktorite juhatusel instrueerimiskursusi ja laulupeo laulude näitlikke ettekandeid koorijuhtidele, instrueerimisi ja eelproove kooridele kohtadel jne.

Esimeseks sammuks sellel alal olid instrueerimiskursused koorijuh-tidele Tallinnas, Tartus ja Viljandis.

Neist oli suurejoonelisem koorijuhtide kahepäevane
instrueerimiskursus Tallinnas

29. ja 30. detsembril l. a., millest võttis osa ümmarguselt 150 koori-juhti peaaesjalikult Harju-, Viru-, Lääne- ja Järvamaalt, kuid ka kau- gematest maakondadest ja isegi Lätist.

Kursuse avas 29. det. hommikul kell 10 E. M. O. segakoori harju- tusruumis E. L. L. abiesimees A. Oinas lühikese tervituskõnega, mil- les selgitas eeloleva 9. üldlaulupeo ülesandeid ja koorijuhtide tähtsust nende teostamisel.

Selle järele asuti tegeliku töö juure.

Esimeseks andis laulupeo üldjuht Juh an A avik ümariku ülevaate laulupeo eeskavast ja nendest põhimõtetest, mille alusel see kokku seatud.

Selle järele refereeris laulupeo üldjuht Anton Kasemets koorijuhatamise tehnikast, andes praktilisi näpunäiteid laulude õppimisel ettetulevate raskuste ületamiseks ja muusikaliste üksikasjade käsitamiseks. Referaat võeti kuulajate poolt vastu elavate ovatsioonidega.

Referaadile järgnesid üksikasjalised seletused vaheldamisi hrade Kasemetsa ja Aaviku poolt kõigi laulupeo eeskavasse võetud laulude õppimise ja ettekandmise kohta, missugune töö jätkus ka teisel kursuse päeval, 30. dets., hommiku kella 9-st õhtuni.

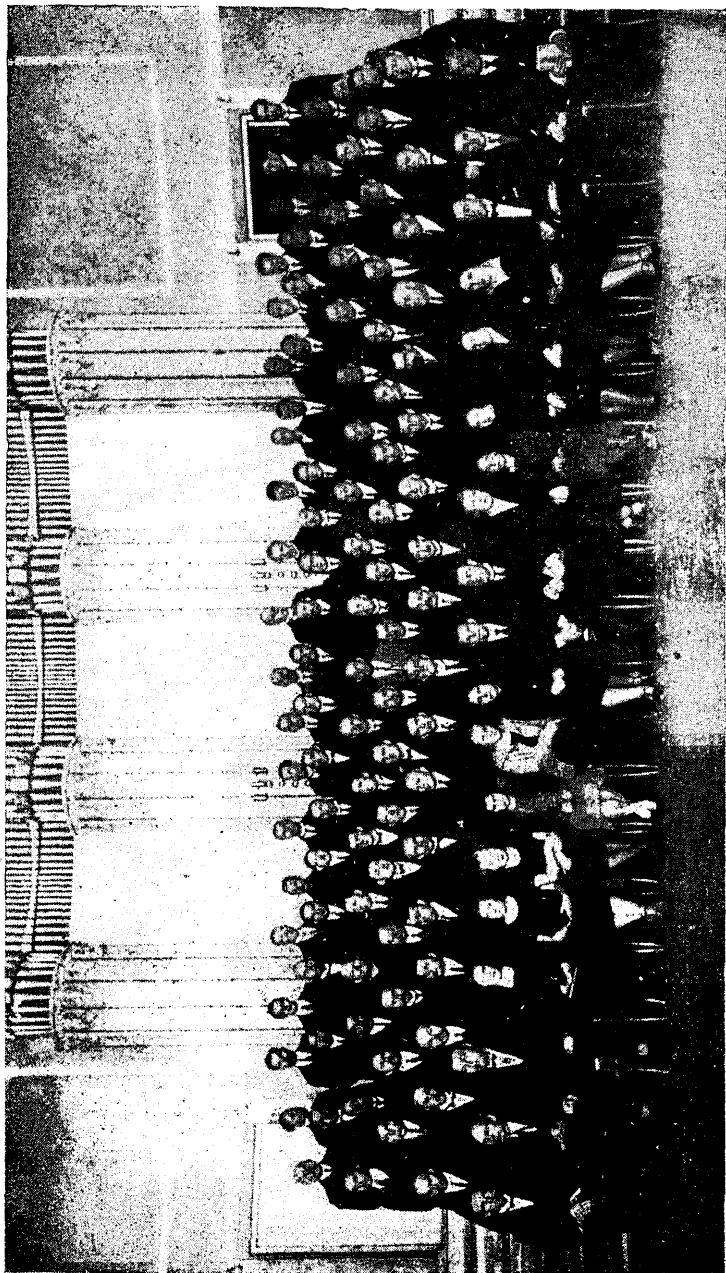

Leonhard Neumann-Helisalü

*Kutsuti Eesti Lauljate Liidu nõukogu poolt
9. üldlaulupeo ühendatud kooride juhatajaks.*

Päeval antud suusõnaliste seletuste illustreerimiseks ja täiendamiseks kandsid E.M.O. segakoor hra J. Aaviku ja Ü.E.N.Ü. Tallinna osakonna segakoor hra A. Kasemetsa juhatusel 29. dets. õhtul „Estoonia“ kontsertsaalis pea kõik 9. üldlaulupeo eeskavasse võetud segakoori laulud ette, mis võimaldas kursustest osavõtivatele koorijuh tidele nendega eeskujulikkus ettekandes tutvuneda. Ettekanded kestisid hiljaööni ja neid kuulati koorijuhtide poolt suure huviga.

Kursus lõppes 30. dets. õhtul Lauljate Liidu poolt „Estoonia“ kontsertsaalis korraldatud suure kontserdiga, millest koorijuhid võtsid au külalistena osa ja kus neil oli võimalus veel kord laulupeo laule kuulata. Nimetatud kontserdist lubasid osa võtta kuus Tallinna laulukoori 400 lauljaga, kuid pühade tõttu olid kõigist neist paljud lauljad Tallinnast ära, mispärast osa koore üldse lavale ei ilmunud, nii et terve kontserdi raskus jäi tegelikult ainult kahe ka eelmisel õhtul esinenud ja ülalnimetatud kooride kanda, mis neile seda raskem oli, et ka nende ridadest puudusid samadel põhjustel paljud lauljad. Seepärast ei saanud nimetatud kooride ettekanded ilmutada seda täiust, mis

Ütemaalised koorijuhitide instrueerimiskursused Tallinnas 29. ja 30. detsembril l. a.

nad on normaal-koosseisus näidanud, samuti kui seda ei saanud 400 inimese asemel umbes 200 inimese peale „kokkukuivanud“ üldkoor, millest võtsid osa peale eelnimetatud kooride veel E.Ü.N.Ü. Hõimla osakonna ja Tallinna Trükitöölise Ühisuse segakoorid väikese koosseisuga. Kuid vaatamata sellele oludest tingitud nõrgenemisele võis selle kontserdi muusikaliste tulemustega kõigiti rahule jääda, mida väljendas ka rohkearvuline kuulajaskond väga elavate ovatsioonidega.

Üldiselt võib esimest koorijuhtide instrueerimiskursust kõigiti kordaläinuks pidada, mida üksmeelselt tõendasid kõik kursusest osavõtnud koorijuhid, kes lahkusid kursusest rõõmsa teadmise, et see kahepäevane püsiv töö oli esimeseks, kuid suureks ja julgustavaks samuks eelseisva suure eesmärgi — 9. üldlaulupeo muusikalise kordamineku poole.

Eesti Lauljate Liidu kontsert.

Ülemaalse koorijuhtide instrueerimiskursuse puhul „Estoonia“ kontsertsaalis toime pandud kontsert ei läinud nii hiilgavalt korda, kui teda kavatseti.

Peasjalikult puudusid suurel arvul kooriliikmed pea igas kooris niivõrd, et mõned üldsegi ei võinud iseseisvalt esineda, kuna teised pidid laulma vähendatud koosseisuga. Isegi ühendatud üldkooris, kus eeskavade kuulutuste järele pidi olema 400 lauljat, polnud enam kui umbes 150 kooriliiget, mis endast moodustab hariliku suure koori kogu. Arvatavasti oli selle nähtuse põhjuseks pühade aeg, mil palju lauljaid oli Tallinnast ära sõitnud.

Hoopis välja jäid eeskavast Tallinna Pauluse koguduse segakoor (O. Hacker'i juhatusel) ning Rahvaülikoolide Seltsi segakoor (T. Vetti juhatusel).

Kontserdi esimest osa täitis kaheksa lauluga Estoonia muusikaosakonna segakoor (Juhan Aaviku juhatusel) temale omase muusikalise küpsusega ja kõrgesti arendatud kooslauluga, kuna teine osa täiel määral Ü. E. N. Ü. Tallinna osakonna segakoori (A. Kasemetsa juhatusel) hooleks jäi. Koorijuht lahendas oma raske ülesande hästi, sellest hoolimata, et koori koosseis oli juhuslikult tuntavalt vähendatud, mis end raskemates lauludes, nagu „Tuljakis“ meeshääle rühmituste kõlalises nõrkuses tunda andis. Kõige enam õnnestus koorile Tobiase graatsialine ja selge hääldamisega ettekantud „Varas“.

Eeskava kolmandal jaol oli siis ka üldkoori ettekandel enam-vähem pidulik iseloom, nagu mõnel juubeli-kontserdil või laulupeol. Laulude valik vastas ka selle meeleolule. Hoogsalt ettekantud Miina Hermann „Veel kaitse kangé Kalev“, K. Tärnu „Priiuse hommikul“ ja Läte „Laul rõõmule“ viisid siin ka arvurikka kuulajate kogu vaimustusse, mille tõttu kordamiste nõudmised ja autorite väljakutsumised päevakorral olid.

Th. Lemba.

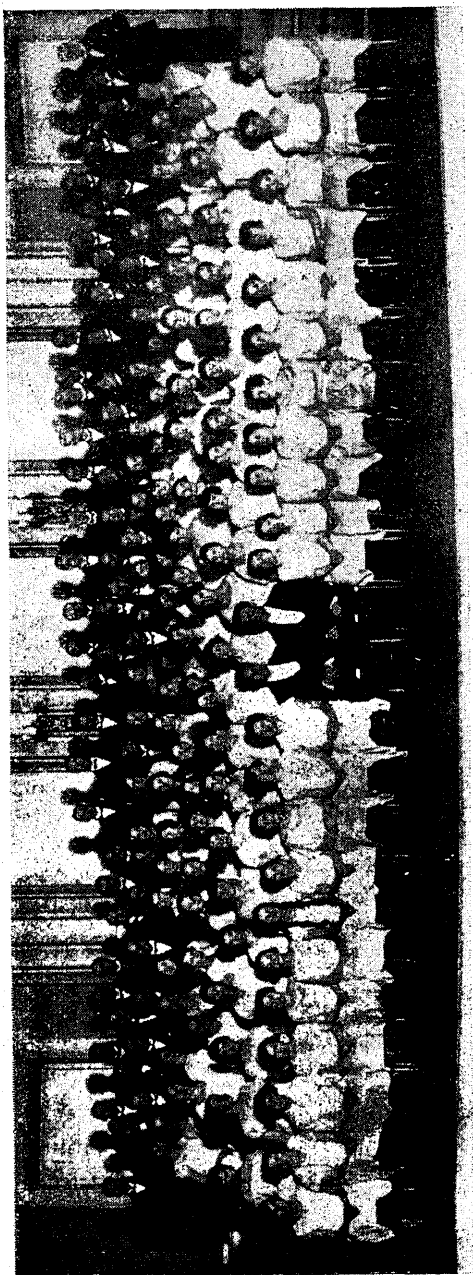
Instrueerimiskursus Tartus.

Peale Tallinna korraldas Lauljate Liit koorijuhtidele ühepäevased instrueerimiskursused Tartus ja Viljandis.

Tartus oli sellane kursus 9. jaanuaril „Vanemuise“ ruumides, kuhu oli kokku tulnud 50 koorijuhti peasjalikult Lõuna-Eestist ja üks koorijuht Riist.

Tartu kursuse avas E. L. L. Tartu osakonna nimel hra Kirs, mille järele laulupeo üldjuhid A. Kasemets ja J. Aavik andsid vaheldamisi seletusi 9. üldlaulupeo laulude õppimise ja ettekandmise kohta.

Eesti Lauljate Liidu poolt ülemaalse koorijuhtide instrueerimiskursuse puhul korraldatud Tallinna kooride kontsert „Estonia“ kontsertsaalis 30. detsembril 1926. a.

Üldkooris neli laulukoori: **Estoonia Muusika Osakonna, Ü. E. N. Ü. Tallinna ja Hõimla Osakondade ning Trükitööliste Ühisuse Muusikaringi segakoorid.** Juhatasid 9. üldlaulupeo juhid **A. Kasemets ja J. Aavik.**

Tartu koorid polnud veel jõudnud laulupeo laule selgeks õppida, mis pärast seletusi saadi illustreerida ainult klaveril. Kursus kestis poole-tunnilise vaheajaga terve päeva ja lõppes hra Kasemetsa lõpusõnaga ja hümniga.

Instrueerimiskursus Viljandis.

Viljandis oli samasugune kursus 16. jaanuaril „Koidu“ ruumes. Kokku oli tulnud 28 koorijuhti, peaaesjalikult Viljandimaalt. Kursuse puhuks oli „Koidu“ segakoor selgeks õppinud 7 üldlaulupeo laulu, mis ka tänava suvel Viljandis peetava 4. Sakalamaa laulupeo eeskavasse võetud, ja kandis need hra Tigase juhatusel 2. päeval „Koidu“ saalis korraldatud maksuta kontserdil ette. Kontserdil esines ka Viljandi karnisoni pasunakoor kapellmeister Vaksi juhatusel 6 Sakalamaa laulupeo eeskavasse võetava palaga. Kontserdi lõppedes jäi „Koidu“ segakoor laulupeo üldjuhtide J. Aaviku ja A. Kasemetsa kasutusse, võimaldades neile laulupeo laulude ettekandmise kohta suusõnaliselt antavaid seletusi demonstreerida näitlikult. Siin kohal peab kiitvalt nimetama „Koidu“ segakoori lauljate suurt püsivust ja andumust asjale, sest üle viie tunni vahetpidamata tüdimatult laval olla ja pingutatult laulda — see tõestab sisemist armastust laulu vastu, mis tohtis olla ergutuseks ka kokkutulnud koorijuhtidele.

Lühikese vaheaja järele, mis veedeti „Koidu“ seltsi poolt korraldatud ühises teelauas, jätkati kell 6 tööd hra Kasemetsa juhatusel, ligi kella 10-ni õhtul. Osavõtjatel jäi kursusest väga hea mulje ja nad avaldasid üksmeelselt soovi, et veebruari kuus korraldataks veel üks sarnane kursus Viljandis.

9. üldlaulupeost võtavad osa ka pasunakoovid.

Mitmelt poolt on E. Lauljate Liidule tulnud järeleküsimisi, kas 9. üldlaulupeost võtavad osa ka pasunakoovid, või mitte. Kõigile nendele järeleküsimistele olgu siinkohal vastatud, et pasunakoovide osavõtt 9. laulupeost on E. L. L. poolt põhimõttelikult ja atavalt otsustatud, nii kui see enesestki mõistetav on. Praegu on sellekohasel toimikonnal kokkuseadmisel pasunakoovide eeskava, mis lähemal ajal nõukogule kinnitamiseks esitatakse. Ühes sellega kuulutatakse ka siis pasunakoovide osavõtt laulupeost ametlikult välja ja avatakse pasunakoovide registreerimine, milleks eriline registreerimisleht pasunakoovidele kätte saadetakse.

Tänavused laulupeod ja -päevad.

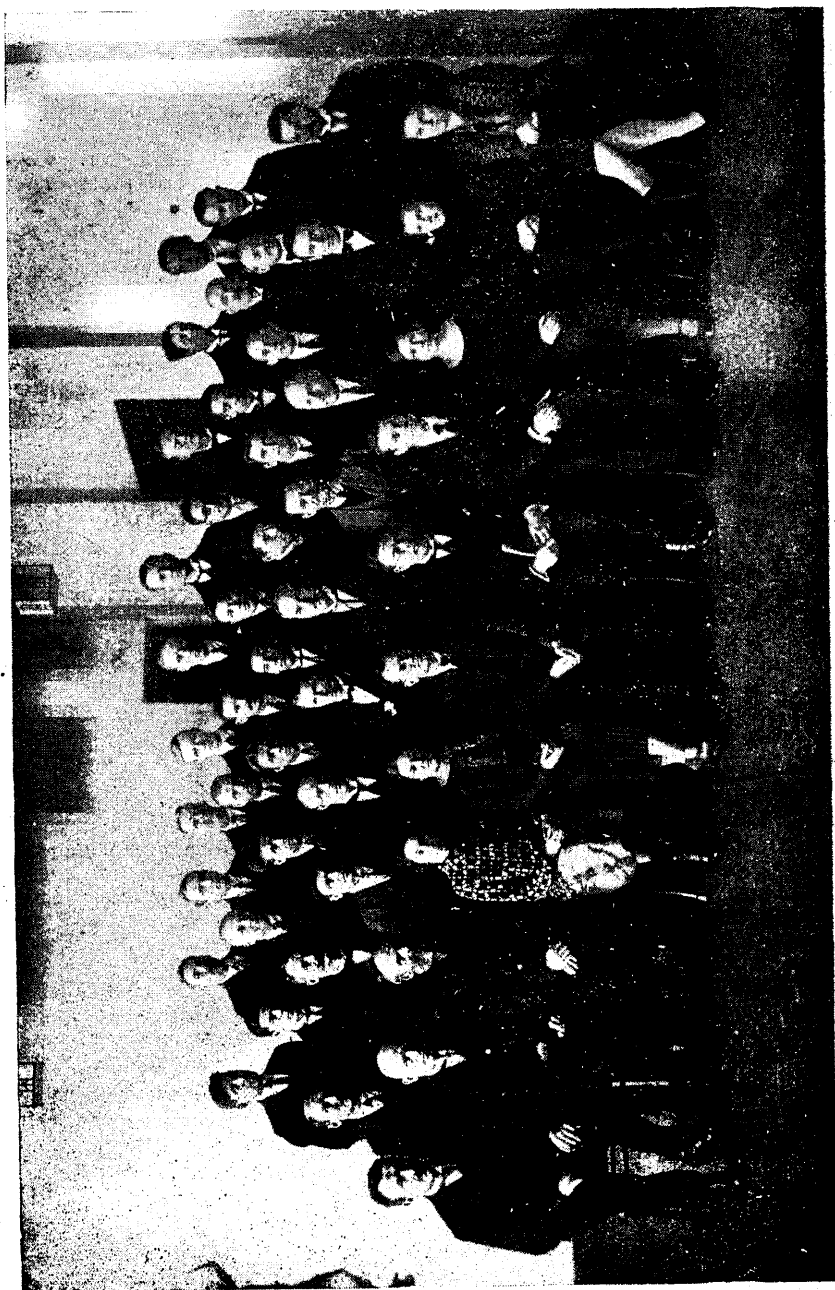
Virumaa laulupeo üldjuhtideks A. Kasemets ja E. Rosenberg.

Virumaa laulupeo üldjuhtideks valiti E. L. L. Virumaa osakonna nõukogu poolt 9. skp. 9. üldlaulupeo juhataja A. Kasemets ja Rakvere Hariduse- ja Rahvamaja seltsi laulukoori juhataja E. Rosenberg. Pasunakoovide üldjuhiks on juba varem valitud diviisi orkestrijuht E. Knude Narvast.

—g.

Suur huvi Virumaa laulupeo vastu.

Käesoleva aasta suvel Rakveres ärapeetava Virumaa laulupeost osavõtjateks on ülesannud peaaegu kõik Virumaa laulu- ja pasunakoovid,

Koorjuhtide instrueerimiskursused Tartu „Vanemuises“ 9. jaanuaril s. a.

peale selle võtavad külalistena laulupeost osa mitmed suuremad Tallinna laulukoorid. Kokku on seni laulupeost osavõtjateks registreeritud 88 koori 2618 tegelasega, mis tõestab Virumaa lauljate huvi oma maakonna laulupeo vastu. —g.

Koorijuhtide instrueerimiskursus Rakveres 6. veebruaril.

6. veebruaril korraldatakse Rakveres Rahvamaja seltsi saalis Virumaa laulupeost osavõtjate kooride juhatajaile ühepäevane instrueerimiskursus, kus nimet. laulupeo üldjuhid hrad A. Kasemets ja E. Rosenberg annavad laulupeo eeskavva võetud laulude õppimise ja ettekandmise kohta tarvilist juhatust. Laulude ettekandmist demonstreerivad kursusel kohalikud laulukoorid, kelle poolt kantakse ette kõik eeskavas olevad laulud. —g.

Sakalamaa 4. laulupidu.

Eeloleval suvel Viljandis korraldatavale Sakalamaa 4. laulupeole on seni ülesannud 34 laulukoori ligi 1000 lauljaga. Kuna ülesandmist tähtpäev alles ees, võib loota, et see arv veel tunduvalt suureneb.

Sakalamaa 4. laulupeost võtavad osa ka pasunakoored.

Sakalamaa 4. laulupeo korraldav toimikond otsustas nimetatud laulupeo eeskavasse ka ühendatud pasunakoorida ettekanded. Vastava eeskava kokkuseadmine jäi Viljandi karnisoni orkestrijahi hra Vaksi hooldeks, keda kavatsetakse kutsuda ühendatud pasunakoorida juhatajaks.

Möödunud pühapäeval, 16. skp., esitas hra Vaks väljavalitud palad oma orkestriga viimase võimaluseni täiskiilutud „Koidu“ saalile, kus need elavate käteplaksutustega vastu võeti. Väljavalitud palasid oli kuus, neist tuntunumad Tšchaikovski „Barkarolle“ ja M. Hermanni „Tuljak“. Tehniliselt on need võrdlemisi kerged ja maaorkestritele jõukohased, muusikaliselt aga huvitavad ja vaheldusrikkad.

Noodid on juba antud trükkida ja saadetakse kohe nende valmisaamisel ülesannud pasunakoorida kätte.

Muusikapäev Koerus 1927. a. suvel.

Muusikaelu edenemisega on kavatsus tekkinud ka Koerus eeloleval suvel ülekihelkonnalist muusikapäeva korraldada. Esimesed sammud selles sihis on juba astunud. Nimelt on Koeru haridusselts omal algatusel muusikapäeva korraldamise küsimuse üles tõstnud ja asjast huvitatutega selle üle läbirääkimistesse astunud. Ühtlasi on asutud ka sellekohaste ettevalmistustööde tegemisele, nagu muusikapäeva kava väljatöötamisele, mida tahetakse kokku seada eestkätt just 9. üleriiklise laulupeo lauludest, seega kooridele nende kätteõppimist kergendades. Et muusikapäev võimalikult hästi õnnestuks, kavatsetakse teda ühes Koeru malevkonna aastapäevaga pidada, kusjuures ta sihiks oleks — toetada Koeru uue rahvamaja ehitamist, sellest saadavate sissetulekutega. Sellega jäädvustatakse ühtlasi ka vabadussõjas langenud Koeru kihelkonna kangelaste mälestust.

„Muusikaleht“ ei tohi puududa üheltki laulu- ja pasunakooriga, kes tahab vääriks lauljaskonna liikmena osa võtta 9. üldlaulupeost ja selle eeltöödest alati informeeritud olla.

„Muusikaleht“ maksab 1927. a. peale tellides:

Lauljate Liidu liigetele ja konservatooriumi õpilastele	Mk. 100.—
Teistele	„ 120.—

Kodumaa**Kroonika.****„Krizkovsky“ tänuavaldus Eesti Lauljate Liidule.**

Tshehho-Slovakkia konsulaadi kaudu saabus Eesti Lauljate Liidule Tshehho-Slovakkia meeskoorilt „Krizkovsky“lt, kes möödunud aastal külastas Tallinnat, järgmine tänukiri:

„Meeskoor „Krizkovsky“ tänab Teid südamlikult vastutuleku eest, mille läbi meie viibimine Teie ilusal maal unustamatuks jääb.“

Fr. Polacek, sekretär, O. Hilmera, koorijuht, Dr. Cerovsky, esimees. Oma kontsertreisi kohta Balti riikidesse on Tshehhoslovakkia laulukoor „Krizkovsky“ välja annud broschüüri, milles on avaldatud kõigis Balti riikide ajalehtedes ilmunud arvustused koori kontsertide kohta.

Budapesti orkester külastab Tallinnat.

Aprillikuu lõpul külastab Tallinnat ja esineb siin kontserdiga Budapesti linnavalitsuse ametnikkude orkester. Asjatundjate poolt hinnatakse nimetatud orkestri kunstilist võimet väga kõrgelt.

Kultuurkapitali toetus Narva muusikakoolile.

Kultuurkapitali poolt määrati Narva muusikakoolile 50.000 marka toetust.

Tallinna jääb tänavu ilma suvemuusikata.

Sõjaväe orkestrijuhth Reder pööras linnavalitsuse poole järelküsimisega, kas linn tuleval suvel orkestrit suvemuusika korraldamiseks vajab. Ühtlasi seades tingimuseks, et nõuab orkestrile, 35-mehelisele, kolmetunnilise mängu eest päevas 7000 marka.

Linnavalitsus otsustas vastata, et ta rahapuudusel hinnata rahvamuusikat eelseisval suvel ei korralda.

Rakvere meestelauluseltsi üldkoosolek.

Esmaspäeval, 10. jaanuaril, pidas äsja asutatud Rakvere meestelauluselts kohalises rahvamajas uue, registreeritud põhikirja alusel oma esimese üldkoosoleku, millest 40 seltsiliikme ümber osa võttis.

Seltsi edaspidise tegevuskava arutamisel tehti otsuseks Eesti Lauljate Liidu liikmeks astuda ja ka 1928. a. korraldatavast üldlaulupeost osa võtta.

Liikmeks 1927. aastaks määrati 100 mk. peale kindlaks, kusjuures veel sisseastumisel 50 mk. suuruses ühekordset sisseastumismaksu maksta tuleb.

Seltsi juhatusse valiti hrad Blaubrik, Rosenberg, Kreek, Köstner ja Mesiäinen.

Paides meeskoor asutatud.

Koorilaul on teinud viimastel aastatel Järvamaal suuri edusamme. Seda aga peaaegselt segakoori laulu alal, kuna meeskoori laul on jäänud tahaplaanile, nii kui üldse meie maal. Viimasel ajal on aga ka meeskoori laulu alal mitmel pool elavust märgata, mida, kahtlemata, aitab suurendada ka see, et eeloleva 9. üldlaulupeo meeskoori tõmmatakse kaasa kõik segakoori meeslauljad. See õhutab meeskoori laulu uuele elule, mida tõendab see, et mitmel pool on ellu kutsutud uued meeskoorid. Ka Järvamaal on märgata huvitõusu meeslaulu vastu. Esialgu küll ainult Paides, kus kutsuti ellu iseseisev meeskoor, kuhu, loodetavasti, koonduvad kõik Paide meeslauljad. Uue koori juhatajaks kutsuti Järvamaa parim koorijuht Joosep Saar, kellest võib loota, et ta saavutab uue kooriga samuseid tagajärgi, kui oma seniste segakooridega.

„Estonia“ ooperitrupi ringreis.

„Estonia“ ooperitrupp korraldas pühade vaheajal ja jaanuari algul Rossini ooperi „Sevilla habemeajajaga“ väikse külastuse kodumaa linnadesse — Pärnusse, Viljandisse, Narva ja Rakveresse. Ooperi ettekanne on nimetatud linnades suureks harulduseks. Ja kuna käesoleval ettekandel olid kaastegevad „Estonia“ parimad jõud: M. Päts, H. Jurikson, A. Arder, K. Viitol, S. Herman, A. Viikholm ja N. Suursõot ooperi kontsertmeistriga hra Mamontoviga esotsas, siis läksid kõik nimetatud ettekanded viimase võimaluseni täidetud saalide ees ja möödusid suure menu tähe all. Oleks soovitav, et meie väikelinnad saaks sagedamini sarnaste väärtuslike muusikaliste ettekannete osalisteks.

Eesti laul Ungaris.

Meie hästi tuntud lauljanna pr. Ella Maasing viibis möödunud aasta novembri- ja detsembrikuu vahetusel Ungaris ja esines seal neljal kontserdil suure eduga. Esimene kontsert oli 28. novembril väikeses Ungari ülikooli linnas — Pécs'is (Peefsis), Serbia piiri ääres, kus suvel laulis ka Tartu üliõpilaskoor. Nimetatud kontserdi, õigem „Eesti õhtu“ korraldajaks oli Pécs'i katoliikline ühing. Teised kolm kontserti olid Budapestis ja nende korraldajaks oli Turani selts. Need olid: 2. det. Lutheri usu kirikus, 5. det. Lagymanyasi reformeeritud kiriku heategeval peol ja 7. det. Szabad Liceumi (rahvapäikooli) ruumides. Eriti menurikkaks kujunes viimatinimetatud õhtu, kus pikema kõnega Eesti muusika ja laulu üle esines dr. Aladar Bán. Eesti ja „põhjamaa hõimlaste“ — eestlaste — aadressil korraldati tormiline ovatsioon eestikeelsete hüüetega „Elagu Eesti!“

Pr. E. Maasingi esinemiste muusikalise külje ja eesti laulude kohta üldse ilmusid kõigis Budapesti suuremates ajalehtedes väga kiitvad kirjutused.

Uued lauluõpetajad Narva muusikakoolis.

Haridusministeeriumi poolt kinnitati Narva muusikakooli lauluõpetajateks pr. Antonie Triik ja pr. Veera Kaltschev.

Valga muusikakoolis õpetus rahuldavas seisukorras.

Läbisõidul Riiga, prof. J. Vihtoli juubelipidustustele peatusid Tallinna konservatooriumi professorid J. Tamm ja P. Ramul Valgas, et koha-peal tutvuneda Valga muusikakooli seisukorraga ja õppetöoga, sest praegu haridusministeeriumis valmivasse muusikakoolide võrku on kavatsus ka Valga muusikakooli sisse võtta, mispärast viimase seisukorraga ja tööga tutvunemine oli hädavajaline. Revidendid tutvunesid nii kooli juhtimisega üldse kui ka üksikute õppejõudude tööga eraldi ja jäid tulemustega üldiselt rahule. Õhtul korraldatud töö peol kuulasid revidendid ka õpilaste ettekandeid, millest mitmed osutasid head andekust ja lubavust tulevikus. Kooli juhatajaks on hra E. Mois.

Theodor Lemba juubelikontsert.

Pühapäeval, 30. jaanuaril, on „Estonia“ kontsertsaalis professor Theodor Lemba klaverikontsert tema 25-aastase muusikalise tegevuse mälestuseks.

Uued kutselised keskkooli laulu- ja muusikaõpetajad.

Keskkooli laulu- ja muusikaõpetajate kutseksamid sooritasid detsembri keskpäeval haridusministeeriumi sellekohase komisjoni ees Ludmilla Matthiesen Tallinnast, Lydia Erikson Tartust ja Johannes Lohk Võrust, ja omandasid sellekohased kutseõigused.

Ervina Brokeschova

kuulus tshehhi viulimängija. Kontserteeris 9. jaan. s. a. „Estoonia“ kontsertsaalis.

- Iga tõsine muusikasõber,
kes tahab olla kontaktis viimasel ajal eriti elavalt pulseeriva muusikaeluga;
- iga koorijuhataja,
kes tahab muusikas täieneda, et seda jõudsamini viia oma koori võimisi kunstikõrgele tasapinnale;
- iga koorilaulja ja mängija,
kes tahab edeneda muusikas ja laulmises
- tellib endale „Muusikalehte“.

Albert Wendach

Tellimine 1927. a. peale on avatud.

EESTI KIRJANDUS

Aastas 12 numbrit, iga number 5—6 trükipoognat, piltidega.

Tegev ja vastutav toimetaja J. V. Veski.

Ajakirja sisu eest valvab toimkond, kuhu kuuluvad J. Aavik, A. R. Cederberg, M. J. Eisen, A. Jürgenstein, J. Köpp, O. Loorits, J. Luiga, J. Mark, J. Mägiste ja A. Saareste.

Väljaandja Eesti Kirjanduse Selts.

Igas numbris pikemad kultuuriloolised kirjutised ja arvustused uemate raamatute kohta. — 1925. ja 1926. aastal on kaastööd teinud: Mag. Joh. Aavik, prof. W. Anderson, mag. A. Anni, J. Aunver, prof. Stefan Csekey, prof. M. J. Eisen, dots. Villem Ernits, Ed. Hubel, dr. med. E. Jannsen, A. Jürgenstein, prof. Lauri Kettunen, prof. Kaarle Krohn, Albert Kruus, A. Kruusberg, mag. O. Loorits, dr. med. J. Luiga, dr. med. A. Lüüs, dr. J. Manninen, prof. Julius Mark, mag. Julius Mägiste, C. H. Niggol, dr. H. Normann, D. Palgi, Elmar Päss, lektor V. Ridala, mag. J. Rumma, prof. A. Saareste, prof. E. N. Setälä, prof. O. Sild, K. E. Sööt, lektor J. V. Veski, lekt. Elemér Virányi, P. Voolaine jne.

Hinnata kaasandena: 1) Koidula kirjad omakseile 1873.—1886., I osa (8 poognat); 2) Eesti raamatute üldnimestik 1924. a. alates (järg).

„Eesti Kirjandus“ on saanud vajalisemaks ajakirjaks igale koolile ja raamatukogule juba üksi viimase kaasande pärast. Üldnimestikus tuukse kõige tarvilikumad teated kõigi — ilma erandita — Eesti riigi piirides ilmunud raamatute ja ajakirjade ja välismaail ilmunud eesti raamatute kohta. Raamatukogu täiendamine selle nimestiku järele on muutunud nõnda üsna hõlpsaks.

Ajakirja võib tellida igas postiasutuses.

Tellimishind: postiga kätte saates 400 m. aastas, 200 mk. poolaastas. — Üksikud numbrid müügile ei lasta.

„Eesti Kirjanduse“ aastakäigud I—XII (1906. kuni 1917.) on müügil täiesti otsas. Saada on veel piiratud arvul aastakäigud 1918.—1924., a 360 mk. aastakäik (nahkköites 520 mk.) ja 1925.—1926., a 500 mk. aastakäik (nahkköites 660 mk.). Üksikuid numbreid 1906. a. peale a 40 marka.

Tellida: Eesti Kirjanduse Selts (Tartu, Riia tän. 34).

Väljaandja: Eesti Lauljate Liit. — Vastutav toimetaja: Anton Kasemets.
A/S „Ühiselu“ trükk, Tallinn, Pikk uul. 42.